

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 862/2015/8. szám

A Kúria a dr. Máté Szabolcs ügyvéd által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. július 16. napján kelt 6.K.27.760/2014/21. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.760/2014/21. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes Magyarországon élő házastársára hivatkozva 2014. február 21-én Magyarország delhii nagykövetségénél családi együttélés biztosítása céljából tartózkodási engedély és annak átvételére jogosító vízum kiadása iránt adott be kérelmet. Arra hivatkozott, hogy 2013. augusztus 24-én Indiában kötött házasságot. Anyagi helyzetével kapcsolatban előadta, hogy magyarországi munkavégzése miatt elegendő jövedelemmel rendelkezik majd, amihez házastársa jövedelme is hozzájárul. Hivatkozott közös megtakarításukra is.

Az alperes 2014. augusztus 28-i 106-T-20627/5/2014. számú határozatával helybenhagyta elsőfokú szervének a kérelmet elutasító döntését. Indokolása szerint a felperes megélhetésére a magyarországi házastársa jövedelme nem elegendő, rokona jövedelme nem vehető figyelembe, mert az tartozik a jogszabályban felsorolt

nem úgynevezett családtagok közé. A felperes és házastársa nem rendelkezik elegendő megtakarítással, hiányoznak a visszautazás feltételei, és a felperes egészségbiztosítása is. Utalt a határozat arra is, hogy a házasságkötés részben magyarországi tartózkodása érdekében történt, így tartózkodási célja családi együttélés biztosítása nem lehetett volna. A hatóságot ebben a kérdésben a felperes megtevesztette.

A jogerős közigazgatási határozattal szemben a felperes nyújtott be keresetet, kérve annak, az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a határozatot hozó szerv új eljárásra kötelezését. Keresetében arra hivatkozott, hogy nem tevesztette meg a hatóságot a házasságkötésével, így családi együttélés biztosítása céljából jogosult magyarországi tartózkodásra. Hivatkozott arra is, hogy rendelkezik elegendő megtakarítással, és van olyan családtagja is, aki Szegeden olyan éttermet üzemeltet, ahol tartózkodása engedélyezése esetében volna munkája is.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperes megfelelő mértékben vizsgálta a tartózkodási engedély kiadása megtagadását megelőző eljárásában a felperes házasságkötésének lényegi elemeit, és az abból levont következtetéseit a bizonyítékok egyenkénti és összességében való értékelésére alapította. Megállapítható ennél fogva, hogy a felperes és házastársa házassága részben vagy egészben annak érdekében létesült, hogy a felperes magyarországi beutazása megvalósuljon és a hatóság előtt a felperes házastársára családtagként hivatkozhat. Az alperes ennél fogva döntését helyes mérlegelésre alapította. Ugyancsak helytálló volt az alperes felperesi megélhetésre vonatkozó határozati megállapítása is.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását. Állítása szerint az alperes nem igazolta megfelelőképpen, hogy küldött volna részére Indiába hiánypótlási felhívást, aminek teljesítésétől így el volt zárva. Sérült ennél fogva vonatkozásában a tisztességes ügyintézéshez való jog. Jogszabálysértésként a Ket. 1. §-ának (2) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 50. § (1), (4), (5), (6) bekezdését és a Pp. 339/B. §-át jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett döntést hozni, hogy a bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította-e meg a tényállást.

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan ténytet közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.

Jelen ügyben az alperes határozata lényegében azon alapszik, hogy a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében a tartózkodási cél vonatkozásában a felperes az eljáró hatóságot megtévesztette. A megtévesztés abban jelentkezik, hogy a felperes házastársával névházasságot kötött annak érdekében, hogy Magyarországon családjegyesítésre tudjon hivatkozni. A jogszabály által tilalmazott cél fennálltára vonatkozóan az alperes terjedelmes bizonyítást folytatott le. Ennek a bizonyítási eljárásnak az eredményeképpen jutott arra a következtetésre a hatóság, hogy a felperes a tartózkodási célt illetően megtévesztette az eljáró szerveket.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének indokolásában helyesen hivatkozott arra, hogy a bizonyítékok okszerű mérlegelésével (Pp. 339/B. §-a) jutott az alperes helyes következtetésre a házasságkötés lényegi elemeit a házasság jellegét, a kérelem benyújtásának körülményeit a felperes eljárás során tanúsított magatartását illetően, és ekképpen a rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességében való értékelését elvégezve jogszerűen állapította meg, hogy a tartózkodási cél vonatkozásában a felperes a hatóságot a megtévesztette.

A Pp. 339/B. §-a szerint a bíróság helytállóan állapította meg a csatolt közigazgatási iratok és a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, hogy az alperes határozata meghozatalakor tényállás-tisztázási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, az eljárási szabályokat betartotta, határozatából a mérlegelés szempontjai megállapíthatók, és határozata indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége is kitűnik.

Tekintettel arra, hogy a határozat jogszerű egyedül a Harmtv. 18. § (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással is, a Kúria egyéb tényezők vizsgálatát szükségtelennek tartotta.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelmet nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § alapján ő köteles megfizetni az alperes Pp. 79. §

szerint felszámítható felülvizsgálati eljárási költségét.

Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. február 23.

***Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k.
előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró***